

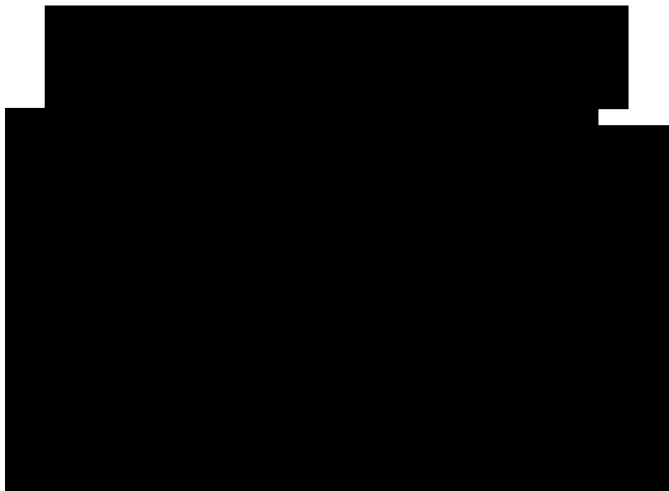
Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1766-3/2014

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1766-4/2014	
Érkezett: 2014 DEC 30.	
Példány: 1	Kezelőiroda: P-2
Melléklet: 1 db	

**Alkotmányjogi panasz
hiánypótlása**

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság
Mfv.I.10.536/2013/4. számú döntése ellen

Az Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] mint felperes kívül jegyzett és korábban már csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm [REDACTED]

[REDACTED] útján az Orh által 2014. november 24-en kelt – jogi képviselőm által 2014. november 27-en kézhez vett - levelében foglaltakra reagálva, az általam korábban az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszt a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül az alábbi

hiánypótlással

egészítem ki.

Jogi képviselőm teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt eredeti meghatalmazását **K/1. sz. mellékletként** csatolom.

A korábban általam benyújtott alkotmányjogi panaszban foglaltakat továbbra is fenntartom és az alábbi jogi érveléssel egészítem ki.

Egy független, demokratikus jogállamban alapkritérium, hogy mind a személyek, mind a közigazgatási szervek és a bíróságok kiszámíthatóan alkalmazzák a jogszabályokat. Mindezek fényében a jogalkalmazók kötelessége egy jól érzékelhető zsinórmérték alapján meghozni a döntéseket, amelynek célja egy koherens jogszabályi környezet kialakítása. A bíróságok az eléjük tárt bizonyítékokat és bizonyítási indítványokat kötelesek megvizsgálni, függetlenül az eljáró bíróság azon döntési jogkörétől, hogy az eléje tárt bizonyítékokat milyen súllyal veszi figyelembe. Ezt az alaptörvényi követelményt azonban mind az első-, mind a másodfokú eljáró bíróságok megsértették, amikor nem vizsgálták felperes azon állítását, hogy az alperes a felperes véleménynyilvánítási jogának elfojtása érdekében gyakorolta a felmentési jogát. Felperes ugyanis többször hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a felmentésének nyomós indokául szolgált, hogy az alperessel szemben több ízben is pert indított. Felperes továbbá azt is számos alkalommal kijelentette, hogy alperes ugyanakkor rosszhiszeműen is járt el, amikor felperes aktív léte ellenére szüntette meg a jogviszonyát. Ezen felperesi állításokat azonban a bíróság nem vizsgálta alaposan, miközben szilárd meggyőződésem alapján a felmentés valós indoka a Tisztelt Bíróság döntését a felperes számára pozitív irányba relevánsan befolyásolta volna.

Az Alaptörvény IX. cikkében rögzített véleménynyilvánításhoz való jog alapján bárkinek joga van a véleményét, gondolatait másokkal közölni. A felperest is illető ezen alapjog azonban sérült, amikor – felperes meggyőződése szerint – őt a kormánytisztviselői jogviszonyából azért mentették fel, mert több alkalommal is hangot adott az alperessel

kapcsolatos őszinte véleményének és a jogai érvényesítéséért bírósági úton is küzdött. Meggyőződésünk szerint egy jogállamban azonban ez a körülmény nem szolgálhat alapul arra, hogy a munkáltató ebből eredeztethető bosszúból a kormánytisztviselői (munka) jogviszonyából felmentse a foglalkoztatottat – jelen esetben a felperest. Az őszintén felvállalt vélemény, a jogszabályban rögzített jogok esetlegesen bírói úton történő érvényesítése az Alaptörvényben is rögzített alapjoga bármely magyar állampolgárnak. Azt mindenki maga döntheti el, hogy kíván-e élni ezen alapjogával. Amennyiben azt megteszi, úgy őt ebből kifolyólag – álláspontunk szerint - semmilyen hátrányos jogkövetkezmény sem érheti.

Az Alaptörvény XII. cikke rögzíti azt az alanyi jogot, amely szerint mindenkinek joga van a munka és foglalkozás szabad megválasztásához. Felperes a felmentését megelőzően a munkáját kifogásolhatatlanul, lelkiismeretesen, kiegyensúlyozott és magas színvonalon végezte. Következésképpen a felperes eleget tett azon állampolgári kötelességének, miszerint a képességeihez és lehetőségeihez képest megfelelő munkavégzéssel köteles mindenki a közösség gyarapodásához hozzájárulni. A felperesi munkavégzés színvonalát a az alperes sem vitatta. Az alperes azonban a 2012. január 13-án megtartott kormány megbízotti értekezleten elhangzottak ellenére felmentette a jogviszonyából, hogy a kormányhivatalokban bekövetkező összesen 2343 fő létszámcsökkentést úgy kell végrehajtani, hogy az első sorban a nyugdíjkorhatárt elérő, valamint a nyugdíj mellett dolgozó munkatársak leépítésével járjon. Az erről szóló 2012. január 18-án készült és a címzettek részére kiküldött emlékeztetőt sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálta, annak ellenére, hogy ezt a körülményt a felperes többször is bizonyítékként hozta az állításai alátámasztására. A felperest mint aktív foglalkoztatottat mentette fel az alperes, annak ellenére, hogy az alperesnél a felperes felmentését követően is több öregségi és rokkant nyugdíjas is foglalkoztatásban maradt. Így tehát a felperes munkához való joga sérült, amikor akarata ellenére, megfelelő indoklás nélkül őt mint aktív foglalkoztatottat az alperes a jogviszonyából felmentette, továbbá ezáltal az alperes a felperest a képességeihez és lehetőségeihez megfelelő munkavégzéstől is megfosztotta.

A korábbi beadványomban és a fentiekből következően álláspontom szerint **az Ítélet meghozatala során a bíróság azzal, hogy figyelmen kívül hagyta a fentiekben hivatkozottakat, számomra súlyos alapjogsérelmet okozott.**

Budapest, 2014. december 23.

Szíves eljárásukat megköszönve,
Tisztelettel:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100